Když je náš zatím neobrácený Jirka i po čtyřech pěti setkáních Discovery stále jen „přátelským účastníkem“, někteří věřící správně uvažují, kam to půjde dál. Na nikoho netlačíme, ale naší touhou přece je, aby Jirka začal s tím Ježíšem sám komunikovat! Chceme, aby Ho přijal jako svého Zachránce a Pána a aby pak v Ježíši dále rostl a hned sloužil i dalším…!

Za prvé předpokládám, že někdo z nás věřících má s Jirkou průběžně osobní kontakt; že se s ním někdo vídáme i mimo samotné Discovery. To je dost důležité!

A za druhé: v objevných schůzkách nad Božím slovem se určitě držíme struktury tří třetin a do této struktury přirozeně vkládáme svůj osobní rozměr kontaktu s přítomným živým Ježíšem!
Na příklad když trochu propereme Zachea (Lukáš 19), spolu s ostatními přemýšlím, co nám to říká o lidech: „Zaráží mě, proč Zacheova odezva na Ježíšovu výzvu byla tak silná? Ježíš ho nežádal, aby rozdal půlku svého majetku… Zdá se, že setkání s živým Ježíšem člověka docela hluboce promění.“
Nejvíc se mi hodí otázka, co z toho můžeme uvést do vlastního života: „Trochu mi to připadá, jako bychom tady spolu se Zacheem všichni seděli na stromě. Taky chceme poznávat živého Ježíše…! :-)“
Jednou z odpovědí na otázku „co nám to říká o lidech“ může být patnáctisekundový bleskový příběh: „Myslím, že jsem prožil něco podobného jako Zacheus: Byla doba, kdy jsem se cítil strašně osamělý a byl jsem v depresích. Později jsem řekl: Ježíši, prosím PŘIJĎ do mého života, ODPUSŤ mi všechno špatné, co jsem kdy udělal, VEĎ mě. Ježíš přišel a od té doby si s Ním povídám a prožívám Jeho blízkost. Takhle to tu vidím i u Zachea…
A parťák se může přidat pohlédnutím do stropu: „Ježíši, obdivuji tě, jak jsi takového Zachea přijal a odpustil jsi mu. Díky, že jsi přijal i mě a taky jsi mi odpustil!“

Jinými slovy, stále znovu našim Jirkům přirozeným způsobem ukazujeme z Božího slova i z vlastní zkušenosti, že živý Ježíš je přítomen tady s námi a že fakt stojí za to

ho pozvat do svého života.
Základním východiskem by stále měla zůstat pouze naše dnešní pasáž nebo nejvýš, co jsme spolu četli někdy nedávno! Nikoli kázání, ani naše monologické sdílení spirituálních zkušeností…

Na druhé nebo třetí setkání mívám připravenou podložku s papírem a výraznou fixku: „Takhle to setkání s Ježíšem prožil Zacheus. Mně k pozvání Ježíše do života moc pomohla jedna ilustrace: Na začátku si Bůh a člověk spolu normálně povídali. Pak se člověk na Boha vykašlal a dělal věci, které se Bohu nelíbí. Tím mezi nimi vznikla obrovská propast způsobená lidskými špatnostmi. Bez kontaktu s Bohem ale lidé žijí prázdný život. A tak se odjakživa snaží tu propast nějak překonat. Někdo zkouší dobré skutky, někdo náboženství, někdo duchovní zážitky. Ovšem nic z toho k Bohu nedosáhne. To je přesně Zacheova situace! Vyzkoušel všechno a nic ho nenaplňovalo. Tak do toho vstoupil Ježíš!“ A pokračoval bych dál až k modlitbě odevzdání a k výzvě!

Pokud jsem most přes propast už někdy předtím Jirkovi ukázal, vůbec to nepovažuji za překážku, jako že jsem si vystřílel náboje. Kdepak: „Moc mi v tom pomohla jedna ilustrace – Jirkovi jsem to už ukázal – Můžeš mi napovídat…!

V Discovery chceme tedy nejen probírat další a další biblické příběhy, ale současně přirozeně zveme k živému Ježíši, který je tam s námi, a přidáváme i osobní prvky, jak jsme se Ježíši odevzdali my sami, a co nám to přineslo…

Moc toužím, Pane Ježíši, aby ještě mnoho a mnoho Jirků začalo život s Tebou – skrze naše čtení Božího slova a skrze naše společenství…